

Rozważania: Rocznica poświęcenia bazyliki św. Jana na Lateranie (9 listopada)

Rozważania na 9 listopada,
święto poświęcenia bazyliki św.
Jana na Lateranie.

Proponowane tematy to:
pierwsza katedra papieska; kult
w sercu i w świątyni; troska o
to, co jest przeznaczone do
sprawowania kultu.

- Pierwsza katedra papieska.

- Uwielbienie w sercu i w świątyni.
 - Troska o przedmioty związane z kultem.
-

W POCZĄTKACH chrześcijaństwa sprawowanie Eucharystii odbywało się w prywatnych domach, które niektóre rodziny chrześcijańskie - zazwyczaj te, które miały większe możliwości finansowe, a co za tym idzie większe domostwa - udostępniały wspólnocie. Były to prymitywne kościoły domowe lub *domus ecclesiae*. W Rzymie pierwszym chrześcijańskim kościołem była Bazylika Laterańska, która powstała na terenie dotychczas zajmowanym przez koszary prywatnej gwardii cesarza. Papież Sylwester konsekrował ją w 318 roku. Pierwotnie nosiła nazwę Bazyliki Najświętszego Zbawiciela,

ale w średniowieczu była również poświęcona św. Janowi Chrzcicielowi i św. Janowi Ewangelście. Przez wiele wieków, aż do okresu Awinionu, znajdowała się tu katedra papieska, dlatego bazylika ta zasłużyła sobie na tytuł *cunctarum mater et caput ecclesiarum*, matki i głowy wszystkich kościołów, co do dziś można przeczytać na inskrypcji obok wejścia.

Dziś obchodzimy Święto Poświęcenia tej Bazyliki. Jest to okazja do umocnienia naszej komunii ze Stolicą Piotrową, a także do pogłębienia zrozumienia znaczenia, jakie w życiu chrześcijańskim mają budynki sakralne, miejsca przeznaczone wyłącznie do sprawowania kultu. Jedną z prefacji, która może być odmawiana podczas dzisiejszej Mszy Świętej, podsumowuje sens tej uroczystości, dziękując Bogu tymi słowami: „W Twojej dobroci dla ludzi, mieszkasz

w domu modlitwy, aby Twoja łaska, której stale nam udzielasz, uczyniła z nas świątynię Ducha Świętego jaśniejącą blaskiem cnotliwego życia. Nasze ziemskie świątynie są obrazem Kościoła, Oblubienicy Chrystusa, którą nieustannie uświęcasz, aby weszła do Twojej chwały, jako matka radująca się z niezliczonych dzieci”^[1]. Ziemskie świątynie, lub gmachy widzialne, są symbolem kościoła niewidzialnego, który stanowią wszyscy ochrzczeni jako „żywe i wybrane kamienie”^[2]. Dlatego w takie święto, jak dzisiejsze, prosimy Pana, abyśmy z Jego pomocą umieli budować Kościół i w ten sposób osiągnąć ostateczne mieszkanie w niebieskim Jeruzalem^[3].

„PRAWDZIWI CZCICIELE będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie” (J 4,23), odpowiada Jezus

samarytance, która zastanawiała się, gdzie znajduje się odpowiednie miejsce do czczenia Boga. Chrystus uświadamia nam, że poza miejscem materialnym najważniejsze jest to, żeby Bóg mieszkał w sercu każdego człowieka (por. J 14, 23), a także zapewnia o Jego obecności ilekroć dwóch lub trzech zgromadzi się w Jego imieniu (por. Mt 18,20). Tak jak nauczał później św. Paweł na Aeropagu: „Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko” (Dz 17,24-25).

Jednak stawianie na pierwszym miejscu transcendencji Boga i znaczenie duchowego aspektu w naszych kontaktach z Nim nie przeczy temu, że potrzebujemy

miejsc, w których bliskość Pana objawia się wyraźniej. Do tego dochodzi fakt, że nie jesteśmy zbawieni indywidualnie, ale jako Kościół, jako lud Boży. Nie jest przypadkiem, że słowo kościół, w jego greckim pochodzeniu, oznacza zgromadzenie lub zebranie.

Rzeczywiście, w kościele, małym czy dużym, gromadzimy się z innymi wiernymi chrześcijanami, a Chrystus uobecnia się wśród nas, zwłaszcza w Eucharystii. „Mój dom ma być domem modlitwy” (Mt 21,13). Te słowa Jezusa czytaliśmy w Ewangelii mszalnej. Mogą one pomóc nam zastanowić się nad naszą postawą, gdy wchodzimy do kościoła, kaplicy czy oratorium: czy rzeczywiście czujemy, że jesteśmy w domu Bożym i czy od razu kierujemy wzrok na tabernakulum, gdzie przechowywana jest Eucharystia? Czy potrafimy stworzyć wewnętrzną ciszę, która pozwala nam się modlić? Czy staramy się Go adorować i

dziękować Mu za Jego bliskość, za
Jego cierpliwość, za to, że zechciał
zachować bliskość, która jest
zarazem ludzka i niezwykła?

ŚWIĘTY FRANCISZEK z Asyżu usilnie
zachęcał kustoszy swojego zakonu -
kierujących wspólnotą w
poszczególnych miejscach - aby z
całą pokorą błagali duchownych,
„aby ponad wszystko czcili
Najświętsze Ciało i Krew Pana
naszego Jezusa Chrystusa (...).
Kielichy, korporaly, ozdoby ołtarza i
wszystko, co służy do Ofiary, niech
będą kosztowne” ^[4]. Troska o
budynki i przedmioty związane z
kultem wypływa z wiary, miłości i
wdzięczności wobec Boga, który stał
się nam tak bliski. Obok rozumu,
nasze zmysły i uczucia również
pomagają nam dotrzeć do Boga.

Założyciel Opus Dei wytłumaczył to, posługując się obrazowym przykładem, że ludzka miłość jest wyjaśnieniem dla darzenia czią najpiękniejszych przedmiotów, jakie są w zasięgu ręki: „Kiedy mężczyzna daje swojej ukochanej kobiecie worek cementu i trzy żelazne sztaby na znak swego uczucia - mówię wam - my uczynimy to samo z naszym Panem, który jest w niebie i w naszych Tabernakulach” ^[5]. Zwykł też mawiać, że łatwo rozumie wszelkie winy wynikające ze słabości, ale trudniej mu zrozumieć niedbałość: „Myślę - mówił - że na ludzi, którzy we wszystko, co dotyczy kultu, wkładają miłość, którzy sprawiają, że kościoły są godnie, ozdobnie utrzymane i czyste, ołtarze dostojne, a święte ornamenty zadbane i wypielęgnowane, Bóg spojrzy ze szczególną sympatią i łatwiej przeoczy ich słabości, ponieważ w tych szczegółach pokazują, że wierzą i kochają” ^[6].

Z pewnością Maryja obdarzyła Jezusa delikatnością i uwagą w Betlejem, w Nazarecie i przez całe Jego życie. Dziś, w dniu poświęcenia Bazyliki św. Jana na Lateranie, możemy prosić naszą Matkę o odrobinę tej miłości.

[1] Prefacja na rocznicę poświęcenia innego kościoła.

[2] Kolekta, Msza św. poświęcenia bazyliki św. Jana na Lateranie.

[3] Modlitwa po komunii, Tamże.

[4] Św. Franciszek z Asyżu, Pierwszy list do kustoszów.

[5] Św. Josemaría, *Listy* 6, nr. 28.

[6] Św. Josemaría, *Instrucción para la obra de San Rafael*, punkt 167.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/meditation/rocznica-poswiecenia-
bazyliki-sw-jana-na-lateranie/](https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rocznica-poswiecenia-bazyliki-sw-jana-na-lateranie/)
(21-02-2026)